

GOIGS A LA
MARE DE DÉU DE LA PINEDA

VENERADA A LA SEVA
 VILA-SECA DE SOLCINA (TARRAGONÈS)

ERMITA DEL TERME DE
 ARQUEBISBAT DE TARRAGONA



*De la Pineda, ets el nord;
 de Vila-seca, l'ombratge.
 Aferma'ns al teu suport
 quan ens venci el descoratge.*

Et trobà, també, el pastor.
 (Sempre acaptés de llegenda).
 T'enaltiren l'abundor
 de gaubança, cor i hisenda.
 Les campanes —gai acord—,
 desvetllaren el paratge.
*Aferma'ns al teu suport
 quan ens venci el descoratge.*

Ets timó del mariner;
 dels pagesos, la requesta.
 Barca i rella són recer
 on l'esforç es manifesta.
 Generosa, en la dissort
 teses vents, calmes l'oratge.
*Aferma'ns al teu suport
 quan ens venci el descoratge.*

Allibera'ns de l'arpó
 —sigui joc, disbauxa o gola—,
 per ser presa en l'abandó
 del teu mar que mai no udola.

Per la barca del confort
 eludim la vera platja.

Aferma'ns...

Fretuosos del teu braç,
 Maria de la Pineda
 —faç serena, lleuger el pas—,
 acudim prest a la cleda.
 Abatuts pel desconhort,
 com invites al coratge!

Aferma'ns...

El diàleg complaent
 —voladisses de pregària—
 traça l'enamorament
 d'una fe llisa o primària.

Anhelem el reconfort,
 compartim el romiatge.
*Aferma'ns al teu suport
 quan ens venci el descoratge.*

Fèrtil camp tarragonès.
 Bressoleig d'aigua infinita.
 Verd festós i blau encès:
 l'un és cant, l'altre recita.
 A l'uníson, llur comport
 t'és bandera d'homenatge.
*Aferma'ns al teu suport
 quan ens venci el descoratge.*

Sense carta a flor de llum,
 qui acompleteix la singladura?
 Llumener del nostre rumb
 (pot haver millor dretura?),
 car si ens cal l'alè d'un port
 ets auxili en l'abordatge.
*Aferma'ns al teu suport
 quan ens venci el descoratge.*

*De la Pineda ets el nord;
 de Vila-seca, l'ombratge.
 Aferma'ns al teu suport
 quan ens venci el descoratge.*

PETIT COR POBLE

De la Pi-nè-da ets el nord; de Vi-la-se-ca, l'om-brat-ge A-FER-MA'NS AL TEU SU-
 PORT QUAN ENS VEN-CI EL DES-CO-RAT-GE ESTROFES 1- Et tro-bà tam-bé el pas-tor. (sem-pre acap-tés de lle-
 gen-da). T'e-nal-ti-ren ^{rit.} l'a-bun-dor de gau-ban-ca, cor i hi-sen-da. Les cam-pa-nes, gai a-cord,
 des-vel-la-ren el pa-rat-ge. A-FER-MA'NS AL TEU SU-PORT QUAN ENS VEN-CI EL DES-CO-RAT-GE

V. Esclatà el meu cor amb un càntic bo.

R. Jo dedico al rei les meves obres.

PREGUEM

Concediu, Senyor, als vostres servents de fruit de perpètua salut espiritual i corporal, i per la intercessió de la benaurada Verge Maria siguem alliberats de la tristesa de la vida present i disfrutem de l'alegria eterna.
 Per Crist Senyor nostre. Amén.

Text: Enric Balaguer i Mestres - Música: Mn. Josep M. Ricart i Tasies
 Dibuix: Oriol M. Diví, monjo de Montserrat